

บทที่ 6 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทนี้เป็นการสรุปประเด็นสำคัญจากการศึกษา ชื่อเสนอแนะ ตลอดจนข้อจำกัดของ การศึกษา และแนวทางการศึกษาต่อไป

6.1 สรุป

จุดมุ่งหมายหลักของการศึกษาในครั้งนี้ คือ จัดทำแผนงานฟาร์มที่ก่อให้เกิดรายได้สูงสุด ขั้นต้นสูงสุด และดับความเสี่ยงต่าง ๆ หรืออีกนัยหนึ่ง เป็นการจัดทำแผนงานฟาร์มที่มีความเสี่ยงน้อยที่สุด และดับรายได้ต่าง ๆ ของเกษตรกรผู้ปลูกมันฝรั่ง และเกษตรกรผู้ปลูกมะเขือเทศแบบมีลักษณะพันเปรียบเทียบแบบไม่มีลักษณะพัน ในอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ โดยเป็นการจัดทำแผนงานฟาร์มเฉพาะในช่วงฤดูกาลผลิตที่ 2 เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่มีการทำการเกษตรแบบมีลักษณะพันมาใช้กับการปลูกพืชของเกษตรกร

การศึกษานี้ได้ใช้ Quadratic programming ในการจัดทำชุดแผนงานฟาร์มที่มีประสิทธิภาพ โดยแบบจำลองที่ใช้ศึกษา มีสมการวัตถุประสงค์เพื่อพยายามลดค่าความแปรปรวนของรายได้สูงขึ้นต้นที่คาดว่าจะได้รับ หรือความเสี่ยงน้อยที่สุด ภายใต้เงื่อนไขของทรัพยากร (อันได้แก่ ที่ดิน และแรงงาน) และระดับรายได้สูงขึ้นต้นที่คาดว่าจะได้รับที่กำหนด (ระดับรายได้สูงสุดจะได้มาจากแบบจำลอง Linear programming) โดยมีพื้นที่ปลูกเป็นตัวแปรตัดลินใจสำหรับรายละ อีกด้วยกิจกรรมการเพาะปลูก และค่าล้มประลิทต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษาสรุปได้ดังนี้คือ อุปทานของที่ดินจะประกอบไปด้วยที่ดินของตนเอง และที่ดินที่สามารถหาเช่าได้โดยเฉลี่ยส่วนอุปทานแรงงานได้จำแนกเป็น แรงงานในครัวเรือน แรงงานจ้าง และแรงงานแลกเปลี่ยน โดยเฉลี่ยที่ได้จากการศึกษาสำรวจ โดยแบ่งตามช่วงเวลาการดำเนินการเพาะปลูก อันได้แก่ ช่วงเวลาเตรียมดิน เตรียมพื้นที่ ปลูก ดูแลรักษา และเก็บเกี่ยว กิจกรรมการเพาะปลูกพืชต่าง ๆ ในแบบจำลอง จะได้มาจากกิจกรรมการเพาะปลูกที่ปรากฏในแผนงานฟาร์ม โดยเฉลี่ยที่เกษตรกรปฏิบัติจริงในช่วงฤดูกาลผลิตที่ 2 ซึ่งจำแนกตามรูปแบบการเพาะปลูกที่ทำการศึกษา ค่าล้มประลิทที่การใช้ปัจจัยการผลิตต่าง ๆ จะได้มาจาก การศึกษาสำรวจในปีการผลิต 2533/34 สำหรับค่าความแปรปรวนของรายได้สูงขึ้นต้นที่คาดว่าจะได้รับหรือความเสี่ยง จะใช้ข้อมูลที่เป็น เมตริกซ์ค่าความแปรปรวน และความแปรปรวนร่วมของรายได้สูงขึ้นต้นเฉลี่ยต่อไร่ของกิจกรรมการเพาะปลูกต่าง ๆ เป็นตัวแทนในการวัดความแปรปรวนหรือความเสี่ยงตั้งกล่าว ซึ่งจะได้มาจากการคำนวณข้อมูลรายได้สูงขึ้นต้นเฉลี่ยต่อไร่ของกิจกรรมการเพาะปลูกนั้น ๆ ย้อนกลับ

จำนวน 7 ปี (ระหว่างปีการผลิต 2527/28 ถึง 2533/34) ยกเว้นกรณีของเกษตรกรผู้ปลูกมันฝรั่งแบบมีลักษณะพิเศษ ซึ่งใช้ชื่อชุมชนย่อหนังสือจำนวน 4 ปี เนื่องจากโครงการส่งเสริมการปลูกมันฝรั่งเพื่อการแปรรูปสำหรับส่งออก ได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีการผลิต 2530/31 เป็นต้นมา นอกเหนือไปจากนี้ยังได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบแผนงานฟาร์มที่มีประสิทธิภาพของการเพาะปลูกในรูปแบบการเพาะปลูกต่าง ๆ ภายใต้เงื่อนไขดังนี้คือ

1. ภายใต้ทรัพยากรเคลื่ยที่ได้จากการศึกษาสำรวจ
2. ภายใต้ทรัพยากรโดยเฉลี่ยของเกษตรกรทั้งหมดที่ทำการศึกษา
3. ภายใต้สภาพการณ์ที่กำหนดให้เปลี่ยนแปลงรูปแบบการเพาะปลูก สำหรับผลการศึกษาผลสรุปได้โดยสังเขปดังนี้

1) แผนงานฟาร์มที่มีประสิทธิภาพ ภายใต้ทรัพยากรเคลื่ยที่ได้จากการศึกษาสำรวจ จากการศึกษาพบว่า ผู้ปลูกมันฝรั่งแบบมีลักษณะพิเศษ และแบบไม่มีลักษณะพิเศษ สามารถจัดทำแผนงานฟาร์มที่ก่อให้เกิดรายได้สูงขึ้นต้นที่คาดว่าจะได้รับสูงสุดได้เท่ากับ 31,270.50 บาท และ 36,890 บาท ตามลำดับ เมื่อลดระดับรายได้ลงมาในระดับต่าง ๆ (ความเสี่ยงน้อยลง) ในกรณีการปลูกมันฝรั่งแบบมีลักษณะพิเศษจะมีการลดพื้นที่ปลูกมันฝรั่งเพื่อการแปรรูป และเพิ่มพื้นที่ปลูกถั่วเหลือง ตามลำดับ ส่วนการปลูกแบบไม่มีลักษณะพิเศษจะลดพื้นที่ปลูกมันฝรั่งเพื่อการบริโภคลดโดยเพิ่มพื้นที่ปลูกพริกใหญ่ และถั่วเหลือง สำหรับผู้ปลูกจะเชือเทศแบบมีลักษณะพิเศษ และแบบไม่มีลักษณะพิเศษนั้น สามารถจัดทำแผนงานฟาร์มที่ก่อให้เกิดรายได้สูงขึ้นต้นที่คาดว่าจะได้รับสูงสุดได้เท่ากับ 20,660 บาท และ 24,580 บาท ตามลำดับ เมื่อลดระดับรายได้ลงมาในระดับต่าง ๆ จะมีการลดพื้นที่ปลูกจะเชือเทศ และเพิ่มพื้นที่ปลูกพืชแซ่บขันอ่อน ๆ ในปริมาณพื้นที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากพืชที่เกษตรกรสามารถปลูกได้ในช่วงเวลาเดียวกันนี้ จะมีรายได้สูงขึ้นต้นเฉลี่ยต่อไร่กับมะเขือเทศที่ไม่แตกต่างกันมากนัก

2) แผนงานฟาร์มที่มีประสิทธิภาพ ภายใต้ทรัพยากรโดยเฉลี่ยของเกษตรกรทั้งหมดที่ทำการศึกษา จากการศึกษาพบว่า ภายใต้ทรัพยากรโดยเฉลี่ยของเกษตรกรผู้ปลูกมันฝรั่งทั้งหมด ผู้ปลูกมันฝรั่งแบบมีลักษณะพิเศษ และแบบไม่มีลักษณะพิเศษ สามารถจัดทำแผนงานฟาร์มที่ก่อให้เกิดรายได้สูงขึ้นต้นที่คาดว่าจะได้รับสูงสุดได้เท่ากับ 33,544 บาท และ 34,526 บาท ตามลำดับ ส่วนเกษตรกรผู้ปลูกจะเชือเทศแบบมีลักษณะพิเศษ และแบบไม่มีลักษณะพิเศษ ภายใต้ทรัพยากรโดยเฉลี่ยของเกษตรกรผู้ปลูกจะเชือเทศทั้งหมด สามารถจัดทำแผนงานฟาร์มที่ก่อให้เกิดรายได้สูงขึ้นต้นที่คาดว่าจะได้รับสูงสุดได้เท่ากับ 21,872 บาท และ 23,504 บาทตามลำดับ เมื่อลดระดับรายได้ลงมาในระดับต่าง ๆ แผนงานฟาร์มของเกษตรกรจะมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง เช่นเดียวกันกับกรณีศึกษาภายใต้ทรัพยากรเฉลี่ยที่ได้จากการศึกษาสำรวจ

3) แผนงานฟาร์มที่มีประสิทธิภาพ ภายใต้สภากาชาดให้เปลี่ยนแปลงรูปแบบ การเพาะปลูก จากการศึกษาพบว่า ผู้ปลูกมันฝรั่งแบบมีลักษณะพื้นถิ่นเข้ามาดำเนินการปลูกแบบ ไม่มีลักษณะพื้นถิ่น ค่าของรายได้สูงขึ้นต้นที่คาดว่าจะได้รับจะมีค่าสูงกว่าเดิม (ความเสี่ยงมากขึ้น กว่าเดิม) โดยสามารถจัดทำแผนงานฟาร์มที่ก่อให้เกิดรายได้สูงขึ้นต้นที่คาดว่าจะได้รับสูงสุดได้ เท่ากับ 32,026 บาท ณ ระดับรายได้ที่ลดลงมาในระดับต่าง ๆ จะมีการลดพื้นที่ปลูกมันฝรั่ง เพื่อการบริโภคสด โดยปลูกพริกใหญ่ และถั่วเหลือง เป็นขั้น ส่วนผู้ปลูกมันฝรั่งแบบ ไม่มีลักษณะพื้นถิ่นเข้ามาดำเนินการปลูกแบบมีลักษณะพื้นถิ่น ค่าของรายได้สูงขึ้นต้นที่คาดว่าจะได้รับจะมีค่าต่ำ กว่าเดิม (ความเสี่ยงน้อยลงกว่าเดิม) โดยสามารถจัดทำแผนงานฟาร์มที่ก่อให้เกิดรายได้สูงขึ้นต้นที่คาดว่าจะได้รับสูงสุดได้เท่ากับ 35,930 บาท ณ ระดับรายได้ที่ลดลงมาในระดับต่าง ๆ จะมีการลดพื้นที่ปลูกมันฝรั่ง เพื่อการแปรรูปโดยปลูกถั่วเหลือง ในสัดส่วนที่ เป็นขั้น สำหรับกรณีเมเชือ เทศ ผู้ปลูกจะ เมเชือเทศแบบมีลักษณะพื้นถิ่นเข้ามาดำเนินการปลูกแบบ ไม่มีลักษณะพื้นถิ่น ค่าของรายได้สูงขึ้นต้นที่คาดว่าจะได้รับจะมีค่าสูงกว่าเดิม (ความเสี่ยงน้อยลงกว่าเดิม) โดยสามารถจัดทำแผนงานฟาร์มที่ก่อให้เกิดรายได้สูงขึ้นต้นที่คาดว่าจะได้รับสูงสุดได้เท่ากับ 22,688 บาท ส่วนผู้ปลูกแบบ ไม่มีลักษณะพื้นถิ่นเข้ามาดำเนินการปลูกแบบมีลักษณะพื้นถิ่น ค่าของรายได้สูงขึ้นต้นที่คาดว่าจะได้รับจะมีค่าต่ำกว่าเดิม (ความเสี่ยงมากขึ้นกว่าเดิม) โดยสามารถจัดทำแผนงานฟาร์มที่ก่อให้เกิดรายได้สูงขึ้นต้นที่คาดว่าจะได้รับสูงสุดได้เท่ากับ 20,711 บาท ณ ระดับรายได้ที่ลดลงมาในระดับต่าง ๆ แผนงานฟาร์มที่มีประสิทธิภาพของเกษตรกรผู้ปลูกจะ เมเชือเทศจะมีแนวโน้ม การเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะของการลดพื้นที่ปลูกจะ เมเชือเทศ และ เป็นพื้นที่ปลูกพืชแซ่บชันอ่อน ๆ ที่หลักหลายกันไป

จากการศึกษาเปรียบเทียบแผนงานฟาร์มที่มีประสิทธิภาพ และลงให้เห็นได้ว่า ณ ระดับรายได้สูงขึ้นต้นที่คาดว่าจะได้รับที่กำหนดให้เท่ากัน เกษตรกรผู้ปลูกมันฝรั่งแบบมีลักษณะพื้นถิ่น สามารถจัดทำชุดแผนงานฟาร์มที่มีความแปรปรวนของรายได้ ให้กับความเสี่ยง ได้ด้วยการเพาะปลูกแบบมีลักษณะพื้นถิ่น เนื่องจาก การเพาะปลูกแบบมีลักษณะพื้นถิ่น ของสัญญาณพื้นที่ชัดเจนช่วยสร้างเสถียรภาพทางด้านการผลิต การตลาด ให้แก่เกษตรกร และนำไปสู่เสถียรภาพทางด้านรายได้ที่มีความแปรปรวน (ความเสี่ยง) น้อยกว่า การเพาะปลูกแบบ ไม่มีลักษณะพื้นถิ่น ตั้งนี้เกษตรกรผู้ปลูกมันฝรั่งแบบมีลักษณะพื้นถิ่นจึงมีแนวทางการผลิตที่เหมาะสม (E-V frontier) ที่มีความเสี่ยงของรายได้ น้อยกว่าผู้ปลูกมันฝรั่งแบบ ไม่มีลักษณะพื้นถิ่น ส่วนในกรณี เมเชือเทศนี้ เมล็ดตรงข้ามกันคือ ณ ระดับรายได้สูงขึ้นต้นที่คาดว่าจะได้รับที่กำหนดให้เท่ากัน เกษตรกรผู้ปลูกจะ เมเชือเทศแบบ ไม่มีลักษณะพื้นถิ่นสามารถจัดทำชุดแผนงานฟาร์มที่มีความแปรปรวน ของรายได้สูงขึ้นต้น ได้ น้อยกว่าผู้ปลูกจะ เมเชือเทศแบบมีลักษณะพื้นถิ่น ซึ่งสามารถตั้ง เป็นข้อสรุป เกต

ได้ว่าการนำการเกษตรแบบมีลัญญาผูกพันมาใช้กับการปลูกมะเขือเทศของเกษตรกรไม่ได้ช่วยสร้างเสถียรภาพทางด้านการผลิต การตลาดให้แก่เกษตรกร ทั้งนี้ เพราะลักษณะของข้อลัญญาผูกพันที่จัดทำขึ้นนั้น ไม่มีความชัดเจน ในเงื่อนไขทางด้านการผลิตและการตลาด ตั้งนั้นเกษตรกรผู้ปลูกมะเขือเทศแบบมีลัญญาผูกพันจึงมีแนวทางการผลิตที่เหมาสม (E-V frontier) ที่มีความเสี่ยงของรายได้มากกว่าผู้ปลูกมันฝรั่งแบบไม่มีลัญญาผูกพัน

ผลการศึกษาเปรียบเทียบแผนงานฟาร์มโดยเฉลี่ยที่เกษตรกรปฏิบัติจริง กับแผนงานฟาร์มที่มีประสิทธิภาพ แสดงให้เห็นว่า ณ ระดับรายได้สูงชั้นต้นที่คาดว่าจะได้รับเฉลี่ยที่ได้จากการแผนงานฟาร์มโดยเฉลี่ยที่เกษตรกรปฏิบัติจริง เมื่อนำไปศึกษาวิเคราะห์หาแผนงานฟาร์มที่มีประสิทธิภาพมีเพียงเกษตรกรผู้ปลูกมันฝรั่งแบบมีลัญญาผูกพันเท่านั้น ที่มีแผนงานฟาร์มโดยเฉลี่ยที่ปฏิบัติจริง สอดคล้องกับแผนงานฟาร์มที่มีประสิทธิภาพ ส่วนเกษตรกรผู้ทำการทำการทำเกษตรแบบปลูกในรูปแบบอื่น ๆ มีแผนงานฟาร์มโดยเฉลี่ยที่ปฏิบัติจริง เป็นแผนงานฟาร์มที่ไม่มีประสิทธิภาพ กล่าวคือ ตัดสินใจปลูกพืชที่มีรายได้สูงชั้นต้นต่อไร่ต่ำหรือตัดสินใจปลูกพืชที่มีความแปรปรวนของรายได้สูงชั้นต้นต่อไร่สูง ในปริมาณพืชที่มากเกินไป จึงทำให้แผนงานฟาร์มตั้งกล่าวมีค่าความแปรปรวนของรายได้สูงชั้นต้นที่คาดว่าจะได้รับสูง (หรือความเสี่ยงมาก) ซึ่งเป็นผลส่วนหนึ่งมาจากภาคค่าความเสี่ยงในกิจกรรมการปลูกพืชนั้น ๆ คาดเคลื่อนนั้นเอง

ผลการศึกษาในครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า กรณีของการปลูกมันฝรั่งแบบมีลัญญาผูกพัน ผลของช้อลัญญาผูกพันที่ชัดเจนเกี่ยวกับความรับผิดชอบของฝ่ายต่าง ๆ และบทลงโทษที่กระทำการผิดลัญญา ช่วยสร้างความมั่นใจให้แก่เกษตรกรเกี่ยวกับการทำเกษตรดังกล่าว และส่งผลไปยังการวางแผนฟาร์มของเกษตรกร กล่าวคือ เกษตรกรสามารถวางแผนฟาร์มได้มีประสิทธิภาพมากกว่าในกรณีของผู้ปลูกแบบไม่มีลัญญาผูกพัน ส่วนผู้ปลูกมะเขือเทศแบบมีลัญญาผูกพันการจัดทำลัญญาอย่างหลักล้วนไม่ชัดเจน เกี่ยวกับผลของช้อลัญญาผูกพัน จึงลังเลทำให้เกษตรกรวางแผนฟาร์มไม่มีประสิทธิภาพ

6.2 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษามีดังต่อไปนี้

1. การสร้างเสถียรภาพของรายได้ให้แก่เกษตรกร

กรณีมันฝรั่ง จากผลการศึกษาพบว่าแนวทางการผลิตที่เหมาสมของเกษตรกรผู้ปลูกมันฝรั่งแบบไม่มีลัญญาผูกพัน จะมีความแปรปรวนของรายได้สูงชั้นต้นหรือความเสี่ยงมากกว่าเกษตรกรผู้ปลูกมันฝรั่งแบบมีลัญญาผูกพัน เพื่อเป็นการสร้างเสถียรภาพของรายได้ให้แก่ผู้ปลูกมันฝรั่งแบบไม่มีลัญญาผูกพัน จึงเห็นสมควรให้ สหกรณ์ผู้ปลูกมันฝรั่ง เชียงใหม่ จำกัด เช้ามาดำเนิน

ธุรกิจด้านการตลาด โดยจัดหาตัวตรองรับผลผลิตมันฝรั่ง เพื่อการบริโภคสด เป็นการสร้าง
อำนาจในการต่อรองและการสร้างความมั่นคงที่มีหลักประกันเกี่ยวกับตลาดรองรับผลผลิตให้แก่เกษตรกร

กรณีเชือเทศ จากผลการศึกษาพบว่าเกษตรกรผู้ปลูกมะเขือเทศแบบมีลัญญาผูกพัน
จะมีความแปรปรวนของรายได้มากกว่าเกษตรกรผู้ปลูกมะเขือเทศแบบไม่มีลัญญาผูกพัน จะนี้เพื่อ
เป็นการสร้างเสถียรภาพของรายได้ให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกมะเขือเทศแบบมีลัญญาผูกพัน จึงควรมี
มาตรการที่กำหนดให้มีการจัดทำลัญญาข้อผูกพันทางด้านการผลิตและการตลาดที่เป็นลายลักษณ์อักษร
ระหว่างหัวหน้าครอบครัวกับเกษตรกร และหัวหน้าครอบครัว โรงงานแปรรูปมะเขือเทศ โดยเงื่อนไขของข้อตกลง
ผูกพันเกี่ยวกับความรับผิดชอบในปริมาณรับซื้อผลผลิต ราคาผลผลิต (ราคากันต่อที่เกษตรกรฟังได้รับ)
ตลอดจนแหล่งที่มาผู้ซื้อผู้ขายที่กำหนดต่าง ๆ ที่แน่นอนและชัดเจน เพื่อเป็นการสร้างความรับ
ผิดชอบให้แก่ผู้ดำเนินการฝ่ายต่าง ๆ และนำไปสู่เสถียรภาพที่เหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

2.1 กรณีผู้ปลูกมันฝรั่งแบบมีลัญญาผูกพัน

ก. ส่งเสริมให้บริษัทผู้ดำเนินธุรกิจ โรงงานแปรรูปมันฝรั่งรายอื่น ๆ เข้ามาร่วมดำเนินการในโครงการส่งเสริมการปลูกมันฝรั่งเพื่อการแปรรูปสำหรับส่งออก เพื่อเป็นการสร้างการแข่งขันให้มีมากขึ้น และนำไปสู่เสถียรภาพที่เหมาะสม

ข. เงื่อนไขของข้อลัญญาผูกพันเกี่ยวกับการกำหนดราคาผลผลิต ในลักษณะของราคายield ที่กำหนดเป็นราคายield ที่กำหนดจากจะกำหนดเป็นราคายield ที่กำหนดต่อสุ่ลที่เกษตรกรฟังได้รับจากการขายผลผลิตแล้ว จึงเห็นสมควรให้มีการกำหนดระดับราคายield ที่สูงสุดที่โรงงานฯ จะรับซื้อขึ้นอีกราคาหนึ่ง หรืออีกแนวทางหนึ่งอาจจะมีการกำหนดเป็นอัตราเพิ่มของราคารับซื้อผลผลิตที่เป็นสัดส่วนแน่นอน เมื่อภาวะราคาผลผลิตในท้องตลาดสังกว่าราคายield ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นการสร้างความเสมอภาคเกี่ยวกับภาวะความเลี้ยงที่เกิดขึ้นให้แก่ลัญญาทั้งสองฝ่าย คือ โรงงานฯ และเกษตรกร

2.2 กรณีผู้ปลูกมันฝรั่งแบบไม่มีลัญญาผูกพัน

ก. ปรับปรุงการดำเนินงานของสหกรณ์ผู้ปลูกมันฝรั่ง เชียงใหม่ จำกัด จากสหกรณ์เอกประสูติที่ดำเนินธุรกิจเฉพาะการสั่ง และนำเข้าหัวพันธุ์มันฝรั่ง ให้แก่สมาชิก มาเป็นสหกรณ์เอกประสูติที่ดำเนินธุรกิจอย่างครบวงจร กล่าวคือ

- จัดหาเงินกู้ให้แก่เกษตรกรในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำ เพื่อเป็นเงินทุนในการเพาะปลูกของเกษตรกร

- จัดหาปัจจัยการผลิตมาจำหน่ายให้แก่สมาชิกทั้งในรูปของเงินสดและลินเชื้อ
- จัดหาตัวตรองรับผลผลิตมันฝรั่ง เพื่อการบริโภคสด ให้แก่เกษตรกรผู้เป็นสมาชิกตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการรวบรวมผลผลิตตั้งแต่ล่าง แลเป็นตัวแทนของเกษตรกรในการต่อรองราคาผลผลิตมันฝรั่ง กับผู้รับซื้อผลผลิต

ช. เพิ่มทุนโดยการจัดหาสินเชื่ออัตราดอกเบี้ยต่ำหรือระดมทุนจากเกษตรกรผู้เป็นสมาชิกให้กับ สหกรณ์ผู้ปลูกมันฝรั่ง เชียงใหม่ จำกัด เพื่อเป็นเงินทุนในการดำเนินงานดังกล่าวในข้างต้น

2.3 กรณีผู้ปลูกมันฝรั่งแบบมีลักษณะผูกพัน

- ก. ส่งเสริมให้เกษตรกรรวมตัวกัน เพื่อจัดหาปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ในรูปของ สินเชื่อที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำ และสร้างอำนาจต่อรองราคาผลผลิต
- ข. ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ทำการเพาะปลูกให้มากขึ้น เพื่อเนิ่นผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ให้สูงขึ้น

2.4 กรณีเกษตรกรผู้ปลูกมันฝรั่งแบบไม่มีลักษณะผูกพัน

- ก. ส่งเสริมให้เกษตรกรรวมตัวกัน เพื่อจัดหาตลาดรองรับผลผลิตและสร้าง อำนาจในการต่อรองราคาผลผลิต
- ข. ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ทำการเพาะปลูกให้มากขึ้น เพื่อเนิ่นผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ให้สูงขึ้น

6.3 ข้อจำกัดของการศึกษา และแนวทางการศึกษาต่อไป

สำหรับข้อจำกัดของการศึกษาในครั้งนี้ และแนวทางการศึกษาต่อไป มีดังนี้

1. ข้อจำกัดที่มาจากการศึกษา การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะเกษตรกร ผู้ปลูกมันฝรั่งแบบมีลักษณะผูกพัน ในอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งการศึกษาเกี่ยวกับความเสี่ยง เป็นการศึกษาเฉพาะการเปลี่ยนแปลงของรายได้ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของราคา และผลผลิตในกิจกรรม การเพาะปลูกพืชต่าง ๆ ที่เกษตรกรนิยมปลูกในช่วงฤดูกาลผลิตที่ 2 เพียงเท่านั้น ไม่รวมไปถึง การทำปศุสัตว์ การประมง และการทำสวนผลไม้
2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป ควรจะทำการศึกษากับพืชชนิดอื่น ๆ ที่มีการนำการ เกษตรแบบมีลักษณะผูกพันไปใช้ในการเพาะปลูก และมีการศึกษาร่วมไปถึงความเสี่ยงที่เกิดจากการ ใช้ปัจจัยการผลิต ข้อจำกัดของเงินทุนของเกษตรกร และข้อจำกัดทางด้านการตลาดของผลผลิตด้วย ตลอดจนพิจารณาถึงการสร้างแบบจำลองที่ครอบคลุมตลอดปีการผลิต เพื่อจัดทำแผนงานฟาร์มที่ก่อ ให้เกิดรายได้สูงขึ้นต้นสูงสุดและมีความเสี่ยงน้อยที่สุด เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนงานฟาร์ม ให้แก่เกษตรกร ใช้ประกอบการตัดสินใจดำเนินการเพาะปลูก